

(k jubileu Pavla Bobka)

V atmosféře sedmdesátých let, kdy bigbítáci byli dílem v emigraci, dílem hráli a zpívali v popíku a dílem nesměli hrát ani zpívat, jsem si za tehdejších 45 korun československých zakoupil elpíčko s názvem Veď mě dál, cesto má. Na obálce se na mě z fotky díval muž, jak někdo v Melodii napsal, s tváří gumového Friga, zpěvák **Pavel Bobek**. V roce 1975 mu bylo 38 let. V tomto věku řada českých zpěváků a zpěvaček hladila stohy svých dlouhohrajících desek a plánovala další. Pro Pavla Bobka to byla premiéra.

Bohumil Hrabal vydal svou první knížku Perlička na dně v roce 1963 ve věku, při jehož dosažení národ počátkem 20. století pasoval Vrchlického na knížete českých básníků a jeho spisy by neunesl ani silák Gustav Frištenský.

16. září toho roku slaví pan Pavel Bobek neuvěřitelných sedmdesát let. Když jsem chodil do tanečních, házeli jsme s kluky v hospodě na Žofíně koruny do džuboxu a z něj nám zněl anglicky zpívající hlas a písně jako *Sweet Little Sixteen*, *Oh Boy*, či *Memphis Tennessee* nebo *Rave on*

.

Rock and roll byl a je celoživotní láskou pana Bobka. Na přelomu padesátých a šedesátých let zněly uhlazené písně krásně oblečených pánů a dam, ale vetřelec jménem rock and roll nebyl vpuštěn ani do rádia, ani do televize. Jenže smršť spojená se jmény Billa Haleyho, Chucka Berryho či Little Richarda nezastavila ani železná opona.

Pan Bobek vystudoval na Fakultě architektury a pozemního stavitelství v Praze, kde do roku 1961 vystupoval s rockovou kapelou FAPS. Byl jedním z mála muzikantů, které po určitou dobu živila jimi vystudovaná specializace. V projektovém ateliéru se sešel se jmény jako Mirek Černý nebo Petr Nárožný či Jirka Laurent. V kapele FAPS najdeme řadu jmen, jejichž nositelé byli u zrodu českého rock and rollu: Jiří Brabec, Miki Volek či Pavel Sedláček. Pavel Bobek pak prošel řadou hudebních uskupení a scén, jako bylo divadlo Paravan nebo kapela Olympic.

Dalším zlomem v životě Pavla Bobka byl kontakt s kapelou Country beat Jiřího Brabce. Zde

Je dobré nebýt "in"

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 17 Září 2007 04:00

došlo k první umělecké spolupráci založené na velikém přátelství, a to s textařem Jiřím Grossmannem. Od roku 1967 do roku 1990 pak působil Pavel Bobek v divadle Semafor, kde uplatnil i svůj nesporný herecký talent.

Pavel Bobek, ostatně jako i jiní vyznavači angličtiny jako jediné řeči rock and rollu, začal zpívat česky. Jeho repertoár zpívaný v češtině tvořily pečlivě vybrané a skvěle otextované zahraniční skladby. Snad nejznámější byla a je píseň *Oh, Ruby, nechtěj mi lásku brát* s textem Jiřího Grossmana, či

Neděl

ní ráno

z dílny K. Kristoffersona. Tyhle i další písně si zpíval celý národ, ale Pavel Bobek musel čekat až do roku 1975 na své první album vydané v Pantonu. Kdybych tehdy tušil, o čem je v originále píseň

Pojď stoupat jak dým

z filmu Easy Rider, v originále

Lit your Joint

?

Desku mám v průsvitné podobě, způsobené stálým hraním, někde ještě dobře schovanou. Další léta byla již na alba šťastnější. K dnešku jich je slovy cimrmanologů "nepočítaně". Krom vysoké profesionality jsou písně vždy vybrány tak, aby se trefily na míru interpretovi. U Pavla Bobka jsem nikdy nezaznamenal chování, které nazývám "chlebařinou". Vždy si vybíral, co bude zpívat, kdo a jak mu napíše texty, a s kým bude hrát. V devadesátých letech Pavel Bobek vystupoval s kapelou Miloše Nopa a Lídy Nopové, kamarádů ze Semaforu. Bohužel Miloš Nop už mezi námi není. Pavel Bobek navázal spolupráci i s kapelou Luboše Maliny - Malina bandem a výsledkem je album ***Muž, který nikdy nebyl in*** z roku 2005.

Pavel Bobek je nejen velký profík a slušný člověk, ale je i statečný člověk. Dokázal porazit i těžkou nemoc a zpívá dál pro své posluchače, čítající několik generací. V poslední době navázal spolupráci s Pavlínou Jíšovou a začal společně účinkovat s její kapelou Pavlína Jíšová a přátelé.

Tak přejme muži, který nikdy nebyl a zaplatpánbůh nikdy nebude "in", ať nám ještě dlouho zpívá. Pane Bobku, k Vaším narozeninám vše nej.